

Gondolhatok megannyi mélyen vésett karcolatnyi emlékképre, búsan - borúsan fel-felderengő érdemes, értelemmel telt gazdag négy évre...

Kicsi voltam -- bár talán most sem nagyobb --, ott álltam egy helyben hangtalan, mígnem kezem s lábam egyszerre rezzent, s felzengett a nevem. Nahát! -- gondoltam magamban. Simán ment ez! Bekerülni nem volt nehéz, de sajnos hamar jött is az első felelés. Történelemórán önként jelentkezővel kezdjük az év elejét. Tanakodok egymagamban: azt hiszem, tudom, hiszen megtanultam, meg az őseimbek története ötödikben sem volt nehéz. Felálltam hát, nekiveselkedtem, elmondtam és ötöst kaptam. Megvolt a kezdő megmérettetés.

Az első osztály csendesesen ment, de mint tudjuk, egynél több a kettő, így hát, útnak indult megkeresni helyét az ifjú tekergő.

Lazább lett az élet, sok minden változott, addig Sanyi voltam, akkortól már Toxy. Új ember nem lettem, de megtanultam szeretni az iskolát. Előttem állt rengeteg kihívás, lehetőség, most pedig mögöttem tett és büszkeség.

Jó visszagondolni a Vásárhelyi Napok rohangálásaira, a Funky nagyik táncára, az Archi Csókás Garaboncára és az akkori stábtagokra. Köztük van iskolánk volt E osztályos „fotóművésze”, a nagydarab egyéniség, aki ha nem lett volna köreinkben, most talán jobban halla-nék, de nélküle kimaradt volna annyi vidám nevetés. Majd megszű-letett egy újabb ötlet, amelynek folyamán 2008-ban is kieveztünk a „járdasziget kalózaival” abba a híres szeptember végi táborba, ahol éltetjük a vízműs szellem értékeit, amelyeket ébren tartunk még sok éven át, remélem.

Okultam hát sok dologból, új imát mormoltam ékes szavakból. Min-den óra szent és sérthetetlen, tartja ezt egy közmondás. Csak úgy öntötték fejünkbe a szavakat, a tudás heve szinte már izzott. Majd a mediterrán gyümölcs csütörtökén nagyrészüket szépen elpárolgott. Visszatették, megint eltűnt, de azért némi emlék megmaradt. Biza-kodunk, hogy ezekre az emlékekre támaszkodva az érettségin meg-születik néhány okos gondolat...

Eljutottunk hát a célhoz, bár volna még mit tanulnunk, de ugranunk kell, a „hátra arcot” ugyan ki pártolná most. Más próbával kacsingat a jövő, előttünk áll újabb sok szép esztendő... Megfordul bennünk egy távoli elmélet, messze lépkedő gondtalan csendélet. Feltűnedezik egy mámoros távoli vágy képe...

Ballagunk

Írta: Tokai Sándor 12. B
2009. május 03. vasárnap

